Veckokrönika från Sverige

Speciellt meddeladt denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrån i Stockholm.

Arvid Åkerlind hyllad af sångarvänner och Svensk-amerikanska Sällskapet i Stockholm. — Skyddslag mot "Surpriseparty" för "Redaktör" Gullberg i Stockholm.

Ja, nu kan jag hälsa Er så riktigt personligt och verkligt och mundtligt från direktör Arvid Åkerlind. Haft det stora nöjet att träffa honom åtskilliga gånger och kan sanningsenligt omtala, att man för närvarande håller på att fästa "ihjäl" honom, hvilket dock ej torde låta sig göra på grund af hans oförbränneliighet. Nu senast gåfvo åtskilliga svensk-amerikaner jämte f. d. sångarvänner och många medlemmar af Svensk-amerikanska Sällskapet fest för den afhållne sångledaren och vännen på hotell Kronprinsen. Middag serverades i hotellets festvåning som för tillfället var dekorerad med svenska och amerikanska flaggor. Talet för hedersgästen hölls af Generalkonsul Carl Friberg, som därvid prisade direktör Arvid Åkerlind som den svenska sångens förnämsta representant i Amerika och uttalade en förhoppning om att han med en svensk sångartrupp snart måtte gästa vårt land. Men ännu många hjärtvarma och kärnfulla ord yttrades, som icke allenast tolkade talarens egna, utan äfven alla närvarandes känslor för den präktige, hederlige, gemytlige och vänstarke brodern, innan herr Åkerlind fick tillfälle att tacka för skålen, talet och det festliga mottagandet. I sitt svar tal framhöll han att han af all sin kraft skulle verka för realiserandet af det uttalade önskemålet om en svensk-amerikansk sångarturné under hans ledning. Och så talade herr Thalberg, impressarion bland impressarier, och så sjöngo de närvarande af Arvid Åkerlinds "turister" från New York, och så stämde herr Stanislans sin lyra till festföremålets ära, och alla instämde helt visst i den alltid lyckade improvisatörens känslors rytmiska fästklang. Här äro nu verserna stenograferade i hastighet. Ni får själfva tänka er det varma själfulla återgifvandet.

Välkommen till Sverige, du sångarnes herre,
som med dina skaror bröt segerrikt fram.
Fast stärk du äfven fått röna dessvärre,
af sångare själfver ur Svitiods stam,
du framstår likväl som den främste af alla.
Med tonernas makt kan du segra, ej falla.

För Sverige du alltid fört sången med heder,
den skönaste sång uppå hela vår jord.
Jag ännu kan se dina sjungande leder
och höra dess hyllning till Svea i Nord;
till modern, som alla båd' älska och ära,
till Sverige, det fagra, det fria, det kära.

Hvad hedenblad är uti Svearnes rike,
det är du uti Svenska Amerikas land.
Du sköter din jättekår utan all like
på sångarefester med segervan hand,
Du uppeldar truppen till toner som brusa,
som nedrycka, hänföra, värma och tjusa.

Ja tack för ditt arbet' i främmande lände;
för allt hvad du gjort för vår svenska nation.
Och medför en hälsning till vänner och fränder,
när åter du vänder din staf härifrån,
en hälsning, som lifvar och värmer och glöder,
En hälsning från Sverige till systrar och bröder.

Medan de glada och varmhjärtade sålunda under fäststämning utfyllde den natten så knogade och arbetade och debatterade andra kammaren natten förut om nattarbetets "vara eller icke vara" för våra feminina arbetare, så ses afsågs icke därmed något förbud för festligt nattarbete tills vidare, men vänta, det kommer nog i sinom tid, för här börjar hvarje, så att inte själfva den "phule" får vara i fred utan antagligen snart nog kommer att prässas ut ur den lutherska handboken, ty det är egentligen tidningsprässen som samlar de spridda stridskrafterna, präster och lekmän för att genom insändare och belysande artiklar komma till ett resultat. Från att våra en nattens förste, har således den Phule i dessa dagar blifvit en af "dagens nyheter" och en af våra mest brännande frågor. Nu till kvinnan och hur hon motioneras i Andra kammaren. Motionen gäller en skyddslag mot kvinnligt nattarbete främst ur rahygienisk synpunkt. Det är verkligen för väl att man agnar denna punkt en allvarlig del, tycker att man så mycket som möjligt och så godt man förstår bör verka för att den svenska kvinnan skall kunna bli moder för ett starkt och kraftigt släkte; som i värsta fall, om det gäller bör kunna arbeta för tio, nu sedan vår arbetsdugligaste befolkning flyttat öfver till Amerika. Därför skänker jag af fullt hjärta mitt erkännande åt herr Thyrén, som vid Andra kammarens debatt i onsdags natt, framhöll att det kommande släktet måste försvagas i den mån som föräldrarna, i synnerhet kvinnan försvagas. Han erindrade äfven om en författares ytrande i saken, "att det kvinnliga nattarbete är det Bethlehemetiska barnadopet i permanens". Och det ha vi sannerligen inte råd till. Därför gladde det mig ofantligt, då jag fick höra att motionen gått igenom med stor röstöfvervigt på grund af flera tydliga anförda skäl, bland andra den omständigheten, att hustrun, då hon är borta om natten, ej kan öfvervaka männens lefverne. Nå ja, det är ju också ett ganska talande skäl".

•

Vi börja härhemma få lika godt om "surpriseparties" som ni därute men här kalla vi det för att fira hyllningsfesten. Således firade redaktör Gullberg i Stockholmstidningen i söndags sitt halfsekelsjubileum. Det officiella och egentliga firandet tog sin början redan på lördags afton, då pnblicistklubben till femtioåringens ära gaf en större banket med tal och skålar, en storartad minnesgåfva m. m. Telegramuppvaktningar med blommor och hyllningsadresser på vers och prosa uteblefvo ej heller och fortsatteäfven under söndagens lopp. Redaktör Gullberg som jämte Generalkonsul Carl Friberg och Häradshöfding Fahlkrantz, stiftade Svensk-amerikanska Sällskapet i Stockholm, inbjöds på måndagen af några af Sällskapets medlemmar till middag, hvarefter man lär ha roat sig med att spela ett och annat parti poker och tillbringaten sär deles angenäm afton på vinst och förlust.

•

Men, innan jag slutar, så får jag ej glömma att tala om den hyllning, som kom United States Generalkonsul Adams till del. English Society hade i måndags sitt sista sammanträde för säsongen i Grand Hotells festvåning. Detsamma bevistades af Kronprinsen och Kronprinsessan med uppvaktning. Den engelske ministern sir Spring Rice vände sig efter förrättadt styrelseval till amerikanske Generalkonsul som under sex år varit sällskapets "Chairman" och tackade honom för allt hvad han under dessa år utfört till sällskapets fördel, tillförsäkrade honom om Sällskapets välönskningar till hans nya post i Dublin, och som ett yttre tecken till sällskapets erkännande öfverlämnade ett massivt cigarrskrin af silfver "as a token of high respect and approbation", hvilka ord jämte hans namn voro inristade därpå. Och Mr. Adams tackade med ord, som lifligt berörа oss svenskar och svenskamerikaner. Han yttrade bland annat att hvart han än komme, skulle den blågula flaggan svaja bredvid den engelska och den amerikanska.

....A. L—r.

Stockholm den 24 April 1909.

PASKALAMMET I ORNARYD.

Bydekrönnika af Adalbert.

— Fjärdingsmannen kommer — Ja, Gu' sig förbarme, gör icke han då!

Det var fullt med folk uppe i Ornarud nu under skoghyggevintern. Många raska gossar voro inackorderade där, och nu på söndagsförmiddagen hade man dragit sig i väggfasta bänkar och rallar i storstugan till långt fram på da'n. Den enda religiösa betraktelse man bestått sig, var att man med en mun förklarat för Sven från Änga att han inte vidare finge följa med i skogen. Den som likt honom spottade blod, hostade och harkade bitti' och sent och hade nog sådana där tuberkler, och det var bäst han blef liggande och hvilade upp sig, så att han orkade ge sig i väg till sin gamla mor uppe i Mo härad. Gumman skulle nog bli gla' om han finge dö hemma, samman så mycket att han kunde köpa hem lite till morsan och så att det räckte till mecklamenterna som doktorn nog komme att ordinera. Sagdt och gjordt. En skogsarbetarmössa, svettig och lurfvig af kåda och tallbarr, hade vandrat rundt sängkanterna, och när den tömdes på den sjuke kamratens bädd, hade det visat sig att man fått ihop 31 kronor och 29 öre. Mer skulle det bli uppe på hygget under morgondagens lopp. Den sjuke hade hört dem med frånvarande utseende. Han hade lofvat att ligga stil. — ack, han visste nog hur han måste bita samman tänderna i småländsk beslutsamhet hvar gång han skulle taga uti sin ända af en kubb — och han hade tackat för pengarna, med hvilka hans fuktiga och af sjukdom skakande händer nu lekte på täcket. Men han visste att detta var det oförblommerade slutet på hans korta lefnadssaga, och äfven för det hårda arbetets barn är lifvet kärt och döden skräckfull....

Se'n hade far i gården kommit ner med pluntan, följd i hälarna af sin brunhylta dotter, som bar kaffebrickan. Utom det att den sjuke blef först bjuden, tänkte snart ingen mera på honom. Man knöp gräbban i kindbenet och fick ett slag på tassarna, man mätte till kaskar och skålade och så pratade man om, i hvilken gård man skulle spela knack den aftonen.

Det var då ena sonen på stället Franse i Ornaryd, en af de två tvillingbröderna, där, som hade anmärkt:

— Fjärdingsmannen kommer.

Och fadern hade bekräftat utsagon. Och han hade tillagt: Är här någon af er, pojkar, som hara något otaldt med den höga rättvisan?

Ännu innan fjärdingsmannen gått ytterligare tjugu steg upp för backen visste alla att det var Håkan i Dambygget, nere från grannsocknen, som nu skulle ut med 25 kr. böter för fylleri och våldsamt motstånd, allt minnen af en stadsresa, men denne var en stor ullspegel och, innan fjärdingsmannen hunnit inom dörren, hade han under allmänt grin och gillande gjort upp en plan för att skämbta med fjärdingsmannen. Och nu till denna plan hörde att ute i köket skulle ordnas med en krösamosafläck midt på golfvet, hvarjämte husets folk skulle draga sig undan till öfre våningen, där de för resten bodde medan de hyrde ut rum, till folk som arbetade på orten under skogsvintern.

— Guss fre , låt fjärdingsmannen Laban från Tollabo, känd i orten för det allvar med hvilket han skötte sitt ämbete, då han nu trädde inom dörren. Han höll på sin värdighet, det visste hvar man, och en gång hade han ställt till en svår process, för det att hans närmasta förman, länsmannen, icke aktat för rof att bryta ett bref — betänk väl ett tjänstebref — hvilket var adresseradt till honom, Laban och ingen annan, och afsändt af hans ännu högre förman, kronofogden. Nu visste alla att länsmannen och de som i verkligheten hörde till kristenheten, att så länge han skötte sitt ämbete, så var han oafsättlig.

Det var denn Laban, som kom in och hälsade. Hans hälsning besvarades af all skogshuggarna, som nu sutto på sängkanterna med hängande armar sorgmodigt stirrande framför sig. Af den armande hop smålandsgossar, som nyss förut satt och håkit gökotta kring Ornaryds kaffebricka, skulle ingen, nu ett ögonblick snare, kunnat upptäcka ett spår.

— Hå hå, ja ja, fjärdingsman! Det är nog en svår värld vi lefva i, lät en af gossarna.

— Ja, väl är det så, medgaf fjärdingsmannen förundrad. Men tillfogade han filosofiskt nog, då är inte mycke att göra vid dä.

— Att fjärdingsmannen redan fått tag i detta häringa, fullföljde Håkan i Dambygget.

— Är inte du Håkan Johannison från Mo härad? sade fjärdingsmannen med en sträng blick på den spörjande. Det är väl inte underligt att jag får ärend t på remiss, då det är öfver ett halft år se'n du blef dömder af rådstufvurätten.

— Jaså, fjärdingsmannen talar om min fylleriböter. Nåja, då stämmer nok. Har inte fjärdingsmannen annra ärenden till Ornaryd i dag, så nok ska' di han har bli uträttade, svarade den rackarns Håkan. Men annars började vi tro att fjärdingsmannen i Tollabo stod i förbund med Hin Håkan i egen person, efter han redan känt lokten af blo'....Men mej ska' då ingen person få något ur, och ja' tror väl att ni också vet att hålla käft, pojkar?

— Ja, ja visst! mumlades dystert från alla vrår i stgan.

Laban satt där på en trefotastol framme vid spiseln och visste inte hvad han skulle tro. Men inte mådde han för väl! Därtill var han alltför nyfiken.

Vell du betala böterna? Då är närmaste frågan, utlät sig fjärdingsmannen vändande sig direkt till Håkan. Annars får du sitta af dem på förvandling, och i så fall får jag skjutsa in dej i morron da' till cellfängelset.

— Nä nä! Nok kunde jag unna fjärdingsman den lilla extra förtjänsten med införpassningen, men ja' betalar på momangen, för förtjänsten har varit god denna vinter och inte knusslas det på schaberna. — Laga fjärdingsman sig bar af, utan att snoka vidare här i trakte, så ska jag — här sänkte Håkan rösten till en hviskning — nok laga att fjärdingsman inte blir bortglömder.

— Hva' är det för forer å stollastöcken I han för er här, herrar? utbrast fjärdingsmannen, som nu inte längre kunde bärga sig. Ty han tänkte som sanningen var, att om han kommit i grefvens tid och kunde göra ett kap som måste förskaffa honom erkännande inför själfva konungens skyhöga befallningshafvande, så skulle det knäcka länsmannen så att han för framtiden lärde sig högakta de direkta tjänstbrefven till honom.

Med undantag däraf att Håkan bredde ut fem stycken femmor för plikten och fick fjärdingsmnannens kvitto å de guldna böterna förekom dock intet under de närmaste minuterna. Så sporde fjärdingsmannen:

— Villen I eller villen I icke tala ur skägget, pojkar? Ja' ser ju på er att I ären ännaklämda å beröckta. Låten era hjärtan och visen att I villen stå på konglig majestäts å kronans sida.

— Ja, nok för ja' töcker att ja nu har gjort för kongliga kronan teräckligt då ja offrat pengar på bränvin och till på köpet betalt böter för eftersviterna, sade Håkan, men så möcke kan jag säga fjärdingsmannen, att man inte än har fått bort alla spåren, å det är hemskt när den ene tvillingbrodern reser upp mot den andre.

— Töst, töst, olöcklige! Hva ha vi mä den paschasan att göra, låt det rundt om i köket.

— Tvillingbröderna, utropade fjärdingsman Laban, då ä väl inte något fel mä dem här i gården.

— Jo, svarade Håkan dyster, bara dä att den ene är död för den andres slag allt sedan klockan fem i går aftse.

Nu sprang Laban opp och ut i köget. Där var någon som sökte hålla igen dörren, men han tryckte på och kom ut. Han hann b ra se den store, röde fläcken på golfvet, och sedan satte han af ut i förstugan och upp för trappan. Däruppe voro dörrarna låsta innanför och nycklarna uttagna, men Laban dundrade på med näfvarna och yrkade på öppnande i konglig majestäts och kronans lagliga namn.

Tåla dej! Ja å Franse komma ner till er i stufvan, lät far i gården som nu var inne i hela spektaklet. Laban gick gladeligen ner, ty där nere hade han fullt upp med vittnen. Det förundrade honom inte alls att alla herrarna stodo och lyddes ute i förstugan.

— Gån in i stufvan igen, gossar, sade Laban. Franse och far hans komma ner, så att snart ska vi få klarhet i den här grömma tilldragelsen.

De kommo mycket riktigt. Laban hade satt på sig sin golonerade mössa och höll ett fast tag om kryckekäppen när han sporde Franse:

— Hör du, Franse. Hvar har du din broder Rulle?

Efter berömdt mönster svarade Franse:

— Ska' ja ta vara på din broder? Han får va' där han är.

— Bekänn, Franse, bekänn! utropade Laban. Ja' vet redan det mästa. Ja vet att den ena tvillingbrodern rest sig upp mot den andre....Lefver han?

— Nä. Gu om han det gör, sa nu Franses fader. Han drog knall å fall, å ja ble ganska ledsen för det....

— Ganska ledsen! hur kan du uttrycka dig så röt Laban förgrymmad. Du ser den ene tvillingbrodern slå ihjäl den andre, och jag ser inte ett spår af att du begråte honom ens. Du vill väl förhjälpa brottslingen till Amerika? Säj!

— Nä så Gu' om ja' det vill. Jag tänker att slakta den usligen framemot påsk, å vill du komma hit ett tag då, så ska du få smaka en bit af steken.

— Drifver ni spektakel med kronans karl, så må näcken ta er! Ska du slakta Franse?

— Å nej, svarade denne själf, far har hela tiden talat om våra två ettåriga baggalam. Äfven de voro tvillingar, men det hindrade inte att den ene knäckte nackbenent på den andre i går afte, så att det arma djuret stöp på fläcken. Då var en illbatting att stångas!

Ett baggalam, ett baggalam! I skullen ha för edra historier.

Och Laban ville sätta i väg, men han måste stanna och dricka försoningsskålen.

Gud vet emmellertid om han inte hellre ser historien glömd än att han skulle ge sig upp till Ornaryd nu i påsk för att, som de grinande skogsarbetarna utlåta sig, inmundiga sin välförtjänta del af påskalammet n Ornaryd.

Automobilen.

"Hva i jösse nam'....
Månne själfvaste skam
Kommer åkandes där i e kärra! ?—
Mor —
Kom ska du se....
Oj! —
Så han tjöt te!....
Karl Petter — håll säkert i märra!
....Token konsti maskin....
Å dä svin, sitter i'n? —
Ja nu ä dä världen på tok;
På dä här kan ju ingen bli klok.

Ett sä'nt rysligt dam....
Nej — gå inte dit fram! —
Dä ä skamstyg, det tror jag mig finna.
"Töff"! —
Säjer dä i'n....
Stål
Motar ju hin —
En fällknif vi lägga på grinna.
....Spotta tre tag på jord,
Mej säj aldri ett ord,
Ty trolityg, det liknar det mäst,
Närsom hjuldon gå fram utan häst.

Oj, dä riktigt hven!....
Nu for märra i sken!....
Kors i jeskota nam' — se på grisen!
Sven —
Mota du där! —
Nej —
Märra är här; —
Karl Petter — hugg tag — å håll i se'n!
....Men ja' hann knappt å si
Uppå dom, som satt i,
Men nosgrimmer hadde di på,
Å så lösögon, stora som så.
En sä'n fasli os,
Fast han nu är sin kos;
Det var nära han stjälpt där på stenen.
Fram
Lyste nå'nting,
Eld
Spruta omkring....
Si Karo med svans mellan benen!
....Men den lille där fram
Var nog själfvaste skam. —
Jag undrar om inte blir bäst
Sända bud efter länsman å präst."

Gust. Richardt.

Professorn: — Fröken fann väl inte min föreläsning för svår att följa med?

Fröken (stolt): — Visst inte, jag förstod hvartenda ord.

Professorn: — Det gläder mig att höra, för jag ville just föreläsa så att hvem som helst kunde begripa det.

Den bästa tuggtobak fabricerad

Copenhagen Snus

varar längre och lemnar en mera behaglig smak än något annat slags tuggtobak.

Öfverlägsenheten i COPENHAGEN snus är tydlig genom det faktum, att för mera än ett hundra år har det efterhärmats mer än alla andra snussorter tillsammans.

10c per box öfverallt

10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN-snuset ej erhålles i butikerna i Edert grannskap, vill vi sända Eder en Box vid emottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited

900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL 2

OGJORDT.

Efter Margaret Sangster.

Det är ej just, hvad du gjorde,
Men hvad du ogjordt blef, fastmer,
Som vållar dig hjärtesveda,
När solen i natt går ner.
Det ömma ord, som blef osagdt,
Det bref, som du icke skref;
Den blomma, du glömde skicka,
En jäktande välnad blef.

Den sten, som du kunde lyftat
Bort från vännens stig;
Det råd, du visst bort gifva,
Men tänkte: det rör ej mig;
Den ömma tryckning af handen,
Den mildehet i ton och sätt —
Med nog af egna bekymmer
Du fann ingen tid för det.

Den lilla, vänliga handling,
Du kom ej att tänka på;
De tillbud till änglatjänster,
Vi dödliga stundom få, —
De komma, i nattens stillhet,
De lämna dig ingen ro,
När'hoppet har släppt sitt fäste,
Och tvifvel skymmer din tro.

Ty allt för kort är lifvet
Och allt för stort dess ve,
För vår sympati att dröja
Att i ord och verk sig te.
Det är just ej, hvad du gjorde,
Men hved ogjordt blef, fastmer,
Som vållar dig hjärtesveda,
När solen i natt går ner.

(Ur Poetiska blommor.)

Villigt öra. — Hör du, din baryton lär vara en mäkta morsk herre.

— Jo, jag menar det... Det är blott en enda person, hvars ord han lyssnar till.

— Och det är?

— Sufflören.

Barmhärtigt.

Sömmerskan: — Jaså, frun tycker inte att jag syr bra... frun kanske inte ens vill fortsätta att låta sy hos mig.

Frun: — Det skulle aldrig falla mig in... men jag skall rekommendera er hos mina vänninor.

HURULEDES ÄR DETTA.

Vi gifva ett hundra dollars i belöning för hvarje fall af katarr, som ej kan botas med Hall's Catarrh Cure.

F. J. Cheney & Co., egare, Toledo, O.

Vi undertecknade hafva ändt F. J. Cheney de sista 15 åren och tro att han är fullkomligt hederlig i alla affärstransaktioner och i finansiellt afseende i stånd att uppfylla hvarje förpliktelse, hvilken firman åtagit sig.

West & Truax, Wholesale Druggists, Toledo, O.
Walding, Kinnan & Marvin,
Wholesale Druggists, Toledo, O.

Hall's Catarrh Cure tages invärtes och verkar direkt på blodet och systemets slemhinnor. Pris 75c pr. flaska. Säljes hos alla apotekare. Rekommendationer sändas fritt.

Hall's Family Pills äro de bästa.

FRITT!

Fick-Kalender för år 1909

med almanack och annotationsbok för hvar dag i året

vackert inbunden, innehållande fullständig Atlas öfver Förenta Staterna och dess besittningar (tillhopa 9 fint utförda kartor), sista folkräkningen, upplysning om postförsändelser, månskiften, mynt, mått, vigt, affärslagar m. m.

6 eleganta Bref-Vykort

från Sverige eller Finland samt ett fint Nål-Etui, innehållande 115 olika synålar af finaste kvalite, sändes

fritt och för intet till alla

som inom 30 dagar insänder 50 cents för 12 månaders prenumeration på "Svensk Familj Journal". Hvarje nummer innehåller från 16 till 20 sidor med korta intressanta berättelser och dikter samt utmärkta illustrationer m. m., och bildar ett vackert komplett häfte.

Dessutom erhåller hvarje ny prenumerant som **extra premie**

En bok på 128 sidor,

innehållande en samling nya och intressanta berättelser af olika svenska författare.

Kom ihåg—En oumbärlig handbok för hvar dag i året, 6 vackra bref-vykort från gamla landet, som ni kan glädja vänner och bekanta med, ett vackert och nyttigt nål-etui och derjemte en snygg bok med utmärkt lektyr samt en illustrerad tidning med goda bilder och berättelser. Allt detta sändes portofritt vid emottagandet af endast 50c i money order eller frimärken.—Skrif samtidigt efter bokkatalog och liberala tilbud till agenter och prenumerantsamlare.

C. RASMUSSEN PUB. CO.
720-724 S. 4th St., Minneapolis, Minn.

SVENSK MUSIK

De gamla välkända sköna folkmelodierna såsom

1. Ack Värmeland du sköna
2. Björkens visa
3. Bergsblommorna
4. Den lustige kopparslagaren
5. Den vissnande blomman
6. Du gamla, du friska
7. Farväl
8. Fågelns visa
9. Liten fågel
10. Ljungby horn
11. Lugn hvilar sjön
12. Längtan
13. Necken
14. Norrländningens hemlängtan
15. På Roines strand
16. Rosen i nordanskog
17. Spinn! Spinn!
18. Soldatgossen
19. Svenska folksången
20. Vågen

MARSCHER

21. Björneborgarnes marsch
22. Finska Rytteriets marsch
23. Franska Marseljäsen
24. Napoleons marsch öfver Alperna

arrangerade för sång och piano, kunna erhållas för

25 cents pr. styck

portofritt.

Tre stycken för 50 cents

Har ni ett piano i ert hem, bör ni ej förglömma att verkligt god musik är dubbel trefnad. Sänd ordern till

C. RASMUSSEN PUB. Co.
720-724 S. 4 St., Minneapolis, Minn.

FEM ACRES FARMAR vid JACKSONVILLE, Florida, för $75.00 stycket, med $ 5.00 Afbetalning i månaden.

Jacksonville Development-Kompaniet, ett af de största financiella institutioner i Florida, med Domare W. B. Owen, vise president i Commercialbank och dess president och ledande kapitalister i direktionen, tillbjuder nu ansvarlige köpare ett tusen Jacksonville farmar, a 5 acres pr. styck, på ofvannämda liberala vilkor, utan ränta eller skatt före erhållandet af förskrifthetsbrefvet (The Deed).

En 30 fots gata framför hvarje farm. Säkert köpeskontrakt. Åtta till tolf mils afstånd från stadens centrum. Efter anläggandet af de föreslagna, makadamiserade vägar kommer landet strax att stiga i värde från $50 till $100 pr. acre.

Bästa referencer från lokala bankar.

Jacksonville Development Company, - Jacksonville, Florida.

Fördubbla Er Affär

Genom att ANNONSERA. För att annonsera RÄTT rådfråga oss.

Annonsbyrå för Skandinaverna i Canada.

ANNONSER placeras i alla skandinaviska tidningar i Förenta Staterna och Canada. Öfversättningar till främmande språk utföras.

SWEDISH-CANADIN ADVERTISING AGENCY,
John A. Gustafson, Manager.
Kontor: 325 Logan Ave., - - Winnipeg, Man.
P. O. BOX 3078. PHONE 294.

Free Press Prenumerera på **Free Press**

är vestra Canadas största engelska dagtidning och Winnipegs ledande nyhetstidning. Dess valspråk är "frihet i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter" Morgonupplagan kostar 50c pr. månad, aftonupplagan 25c pr månad Den är den enda engelska dagtidning i Canada som ägnar skandinaverna särskild nyhetsafdelning under rubriken "SVEA, NORA, DANA", redigerad af vår landsman Albin Jones.